

MOTHER

A Letter Across Time

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: แม่

ตอนผมยังเด็ก ทุกครั้งที่แม่เล่าให้ใครฟังเรื่องการเกิดของผม แม่จะเริ่มด้วยคำถามเดิมเสมอ คำถามที่แม่ถามตอนได้ยินเสียงร้องไห้ครั้งแรกของผม: “เขาแข็งแรงดีไหม?” และหลายปีที่ผมคิดว่าเด็กเกิดมาเป็นชิ้น ๆ เหมือนของเล่นที่ต้องเอามาประกอบ ผู้คนหัวเราะเวลาผมพูดอย่างนั้น แล้วเราทุกคนก็โตขึ้นและพบว่ามันเป็นความจริง

อย่างแรกคือร่างกายที่เติบโต จากนั้นคือพลังที่พัฒนา แล้วก็สมองที่เตือนเราว่าพ่อแม่ของเราเป็นใคร

แม่กับผม... เราขัดแย้งกันมาตั้งแต่ต้น ผมใช้เวลาห้าปีกว่าจะเข้าใจว่าเราจะแตกแยกกันเสมอ แม่คิดว่าเราเหมือนกัน แต่ครึ่งหนึ่งของผมไม่ใช่แม่ — มันคือพ่อของผม

ผมไม่ได้รักแม่ เพราะแม่ไม่เคยสอนผมว่าความรักทำงานอย่างไร ผมไม่ได้เกลียดแม่ เพราะ DNA ของผมไม่มีรหัสนั้น แต่ผมแบกความโกรธของแม่ไว้หกสิบปี และเมื่อไม่กี่เดือนก่อน ผมคืนมันให้แม่ที่หลุมศพของแม่

วันนี้คือวันแม่ วันที่โลกใช้เพื่อพูดว่า “ขอบคุณ” สำหรับเรื่องนับพัน แต่ความกตัญญูเป็นเพียงคำพูด — ที่เหลือคือข้อเท็จจริง

ดังนั้น ผมขอฉลองให้แม่จากระยะไกล ไม่มีความขุ่นเคือง ไม่ต้องมีการให้อภัย เพราะในที่สุดผมก็เข้าใจบางอย่าง: สิ่งแม่ไม่ได้ให้ผม แม่ไม่มีมันอยู่แล้ว — และแม่ก็ไม่ว่าจะหามันได้จากที่ไหน พ่อแม่ของแม่ไม่เคยส่งคบเพลิงต่อให้แม่

ผมขอทั้งสิ่งนี้ไว้ให้แม่ ไม่ว่าแม่จะอ่านผมอยู่จากที่ใด: ความทรงจำของทุกครั้งที่ผมทำให้แม่ยิ้ม เพราะแม่เชื่อเสมอว่าผมเป็นคนที่คาดไม่ถึง แต่ผมไม่ใช่ ผมเป็นแค่ลูกชายตัวน้อยของแม่

ลาก่อนครับ แม่
Nando